άποφάσεως αὐτῆς τοῦ παρέχει τήν δυνατότητα νά καταστεῖ ὑποψήφιος ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατά τόν χρόνο λήψεως τῆς ἀποφάσεως προβλεπούσης τήν πλήρωση μιᾶς θέσεως διά προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως μονίμου ὑπαλλήλου, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή δέν ὑποχρεοῦται νά συγκρίνει τά προσόντα καί τίς ἱκανότητες τῶν μονίμων ὑπαλλήλων πού ἔχουν δικαίωμα προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως μέ ἐκεῖνα τῶν μή μονίμων, οἱ ὁποῖοι, μή ἔχοντες τέτοιο δικαίωμα, θά ἠδύναντο νά εἶναι ὑποψήφιοι ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ, ἄν προεκηρύσσετο ὁ διαγωνισμός αὐτός.

3. Δέν ἀπόκειται στό Δικαστήριο νά κρίνει ποιός εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος βαθμός εἰδικεύσεως γιά τήν κατάληψη μιᾶς θέσεως, δεδομένου ὅτι οὔτε τά στοιχεῖα τοῦ φακέλου οὔτε οἱ ἰσχυρισμοί τοῦ προσφεύγοντος κατά τῆς ἀποφάσεως διορισμοῦ σ' αὐτή τή θέση ἐπιτρέπουν νά συναχθεῖ τό συμπέρασμα ὅτι κατά τήν ἀξιολόγηση τῶν προσόντων καί τῶν ἱκανοτήτων τοῦ προαχθέντος ὑπαλλήλου ὑπέπεσε σέ προφανῆ πλάνη ἤ διέπραξε κατάχρηση ἐξουσίας.

4. Ὑποσχέσεις μονιμοποιήσεως πού δίδονται σέ ἔκτακτο ὑπάλληλο καί σχετική συμφωνία μεταξύ τοῦ προσλαμβάνοντος θεσμικοῦ ὀργάνου καί τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν καταγωγῆς τοῦ ἐν λόγω ὑπαλλήλου δέν εἶναι δυνατόν, καί ἀληθεῖς ὑποτιθέμενες, νά ἔχουν ὡς συνήθεια νά τεθεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὁ ὁποῖος δεόντως ἔχει εἰδοποιηθεῖ γιά τόν ἔκτακτο χαρακτήρα τῆς ἀπασχολήσεώς του, σέ ἰδιαίτερη θέση ὡς πρός τήν διαδικασία προσλήψεως σέ κενή θέση.

Στήν ὑπόθεση 265/81,

ANTONIO GIANNINI, ἔκτακτος ὑπάλληλος, διαμένων στό Céroux-Mousty, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τόν Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλῶν, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν δικηγόρο J. Biver, 2, rue Goethe,

προσφεύγων,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν Robert Andersen, δικηγόρο Βρυξελλῶν, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν Oreste Montalto, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀκύρωση τῆς προαγωγῆς τοῦ L. Casella κατόπιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀνακοινώσεως περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79 καί τήν νομότυπη ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας πληρώσεως τῆς θέσεως αὐτῆς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς A. O'Keeffe, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco καί T. Koopmans, δικαστές,

γενική εἰσαγγελεύς: S. Rozès
γραμματεύς: H. A. Rühl, κύριος ὑπάλληλος διοικήσεως

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας, τά αἰτήματα, καθώς καί οἱ ἰσχυρισμοί καί τά ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

1. Ὡς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου οἰκονομικῶν τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ὁ Antonio Giannini ἀπεσπάσθη ἀπό τήν κυβέρνηση τῆς χώρας του, ἀπό 2ας Φεβρουαρίου 1976, σέ μία ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς, καί συγκεκριμένα στήν ὑπηρεσία διαχειρίσεως τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως (ΔΤΕ) [1], ὡς ἐμπειρογνώμων κράτους μέλους. Ὑπό τήν ἰδιότητα αὐτή ἐτοποθετήθη στήν ΔΤΕ 1 — Ζητήματα δασμολογικῆς ὀνοματολογίας — καί στήν ΔΤΕ 4 — Δασμολογικά προβλήματα στό πλαίσιο συμφωνιῶν. Τόν Ἰούλιο τοῦ 1977, ὁ Giannini ἐτοποθετήθη στήν «task-force», τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ εἰδικός ἐκπρόσωπος τῶν Κοινοτήτων γιά τίς διαπραγματεύσεις περί ὑφαντουργικῶν προϊόντων.

Τό 1978, στήν ὑπηρεσία διαχειρίσεως τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως ἐνετάχθη μία ἀπό τίς ἔκτακτες θέσεις τῆς σταδιοδρομίας A 5/A 4, προβλεπομένη στόν συμπληρωματικό προϋπολογισμό 1/78 στό πλαίσιο τῶν μέτρων γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως στόν τομέα χαλυβουργίας καί ὑφαντουργίας. Σ' αὐτή τήν θέση προσελήφθη ὁ Giannini, μέ σύμβαση ἀορίστου διαρκείας τῆς 18ης Ἰουλίου 1978, ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος μέ βαθμό A 5, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου

1 — Ἡ ὁποία ἀργότερα ἀπετέλεσε τήν εἰδική ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως.

2, στοιχεῖο α τοῦ καθεστῶτος πού ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν μή μονίμων ὑπαλλήλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Μέ τήν ἐπιστολή πού συνώδευε τήν σύμβαση αὐτή, ἐφιστᾶτο ἡ προσοχή τοῦ ἐνδιαφερομένου στό γεγονός ὅτι προσελαμβάνετο γιά νά καταλάβει μία θέση στήν ὁποία ἡ ἁρμοδία γιά τόν προϋπολογισμό ἀρχή εἶχε προσδώσει ἔκτακτο χαρακτῆρα· κατά συνέπεια, δέν ἦταν δυνατό ἕνας ὑπάλληλος νά διορισθεῖ στή θέση αὐτή ὡς μόνιμος.

2. Τό 1979, ἡ ΥΤΕ ὑπέβαλε στή γενική διεύθυνση IX (προσωπικό καί διοίκηση) αἴτηση δημοσιεύσεως ἀνακοινώσεως περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79, πού ἀφοροῦσε μία θέση τῆς σταδιοδρομίας Α 5 στήν εἰδική ὑπηρεσία ΤΕ/4 «δασμολογικά προβλήματα στό πλαίσιο συμφωνιῶν», ἡ ὁποία ἐκκενώθη κατόπιν μεταφορᾶς θέσεως. Ἡ ἀνακοίνωση αὐτή ἐδημοσιεύθη μόνον ἀφοῦ ἡ γενική διεύθυνση IX ἔλαβε τή διαβεβαίωση ὅτι ἡ μεταφορά αὐτή δέν ἀποτελοῦσε μέσο πρός «διευκόλυνση» τῆς μονιμοποιήσεως ἐκτάκτου ὑπαλλήλου προσληφθέντος στό πλαίσιο τῶν μέτρων γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως στόν τομέα χαλυβουργίας καί ὑφαντουργίας.

Ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως προσδιώριζε ὅτι ἡ πρός πλήρωση θέση περιελάμβανε καθήκοντα εἰσηγήσεως, μελέτης καί ἐλέγχου σχετικά μέ τή δασμολογική διαχείριση τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργίας, ὑπό τόν τίτλο δέ «ἀπαιτούμενα προσόντα» ἀνέφερε:

«— γνώσεις πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου, ἀποδεικνυόμενες μέ πτυχίο ἤ ἰσοδύναμη ἐπαγγελματική πείρα·

— πολύ καλή γνώση τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργίας, ἰδίως δέ τῶν κανόνων κατατάξεως τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων στίς διάφορες κατηγορίες·

— πολύ καλή γνώση τῆς δασμολογικῆς ὀνοματολογίας τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων·

— μακρά πείρα σχετική μέ τά καθήκοντα».

Τρεῖς μόνιμοι ὑπάλληλοι, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Casella, ὑπέβαλαν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχεῖο α τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, διατάξεως πού ὑποχρεώνει τή διοίκηση νά ἐξετάζει πρῶτα τίς δυνατότητες προαγωγῆς καί μεταθέσεως ἐντός τοῦ ὀργάνου. Ὁ Giannini, ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος, δέν ἠδύνατο νά ὑποβάλει αἴτηση ὑποψηφιότητος κατ' αὐτό τό στάδιο τῆς διαδικασίας.

Οἱ τρεῖς ὑποψηφιότητες ὑπεβλήθησαν στό γενικό διευθυντή-προϊστάμενο τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως γιά νά διατυπώσει τίς παρατηρήσεις του. Ὁ τελευταῖος, σύμφωνα μέ ὑπηρεσιακό σημείωμα τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1980 πρός τόν γενικό διευθυντή προσωπικοῦ καί διοικήσεως, ἀφοῦ πρῶτα ὑπεγράμμισε τά προσόντα τῶν ὑποψηφίων, ἀπεφάσισε νά τίς ἀπορρίψει μέ τό αἰτιολογικό ὅτι οἱ ὑποψήφιοι δέν πληροῦσαν «τίς εἰδικές προϋποθέσεις τῆς ἀνακοινώσεως περί πληρώσεως κενῆς θέσεως». Ἔτσι, ὡς πρός τόν Casella, ὁ συντάκτης τοῦ σημειώματος ὑπεγράμμισε ὅτι:

«δέν εἶναι, κατά τήν γνώμη μου, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐν λόγω κενή θέση, ὁ ἰδανικός ὑποψήφιος πού πρέπει νά ἐπιλεγεῖ πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Μολονότι εἰργάσθη ἐπί πολλά ἔτη στό τμῆμα ΤΕ/1 [τελωνειακή ἕνωση 1] στά δασμολογικά ζητήματα, πρέπει νά γίνει δεκτό ὅτι δέν διαθέτει τά εἰδικά προσόντα πού ἀπαιτοῦνται ἀπό τήν ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως. Ἡ δασμολογική διαχείριση τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργίας, ἡ ὁποία ἔχει ἐξ ἀρχῆς ἀνατεθεῖ σέ ἄλλη ὑπηρεσία λόγω τοῦ ἰδιάζοντος χαρακτῆρος της (ΤΕ/4), ἀποτελεῖ πράγματι ἕνα χωριστό τομέα, ἀνταποκρινόμενο στίς ἀνάγκες πού προσιδιάζουν στόν πιό εὐαίσθητο ἀπό τούς τομεῖς πού διέρχονται κρίση στήν Κοινότητα· λόγω τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ τοῦ ἐν λόγω τομέως ἀντενδείκνυται ὁπωσδήποτε ἡ διακινδύνευση καί τῆς παραμικρῆς διακοπῆς τῆς συνεχείας ἀπό ἀπόψεως ἐπαγγελματικῆς πείρας, διακοπῆς πού πολύ φυσικά προκαλεῖται ἀπό μία μετάθεση».

Ἐκτιμώντας ὅτι δέν ἦταν ἐξ ἄλλου ἐνδεδειγμένο, ἐν ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀνα-

κοινώσεως περί πληρώσεως κενῆς θέσεως, νά προσληφθεῖ ἕνας ὑπάλληλος στόν εἰσαγωγικό βαθμό, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας προέτεινε τήν πλήρωση τῆς θέσεως μέ ἐξωτερική πρόσληψη. Ὡς συμπέρασμα τοῦ σημειώματός του, προέτεινε τήν ἀκόλουθη λύση:

«ἐν ὄψει τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς θέσεως, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ λύση πού προτείνω θά πρέπει, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, νά ἐξασφαλίσει τή συνέχεια τῆς δασμολογικῆς διαχειρίσεως τῶν συμφωνιῶν περί τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων. Ἐκεῖνο πού ἔχει πρωτίστη σημασία στόν τομέα αὐτό ... εἶναι νά διατηρηθεῖ ἡ ἐπαγγελματική πείρα πού ἀπεκτήθη κατά τήν διαπραγμάτευση καί διαχείριση πολλῶν δωδεκάδων συμφωνιῶν αὐτοπεριορισμοῦ πέραν τῆς δεκαετίας τοῦ 1980, δεδομένου ὅτι εἶναι πρός τό παρόν σαφές ὅτι ἡ ἄσκηση τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θά συνεχισθεῖ ἀκόμη ἐπί πολύ. Ὁ ὑπάλληλος πού διαθέτει τά περισσότερα προσόντα γιά τήν ἐργασία αὐτή καί οἱ ἱκανότητες τοῦ ὁποίου σ' αὐτόν ἀκριβῶς τόν τομέα ἔχουν δοκιμασθεῖ ἀπό τό 1977 εἶναι ὁ Antonio Giannini.

Ὁ Giannini ἐργάζεται ἀπό τετραετίας στίς ὑπηρεσίες τῶν ὁποίων προῖσταμαι καί ὑπηρετεῖ μέ σύμβαση ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ἀπό τίς 16. 7. 1978. Τό βιογραφικό του σημείωμα ἐπισυνάπτεται στό παρόν. Μέ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση θά προσελάμβανα τόν Giannini στήν πρός πλήρωση θέση καί κατά συνέπεια θά σᾶς παρακαλοῦσα νά προβεῖτε στίς δέουσες ἐνέργειες.»

Ἀπαντώντας στό σημείωμα αὐτό, ὁ γενικός διευθυντής προσωπικοῦ καί διοικήσεως ἀνέφερε, στό ὑπηρεσιακό σημείωμά του τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1980, ὅτι ὄχι μόνο τό σημείωμα τῆς 6ης Φεβρουαρίου ἀντέβαινε πρός τίς διαβεβαιώσεις πού εἶχαν προηγουμένως δοθεῖ, ἀλλά καί ὅτι οἱ λόγοι πού προεβάλλοντο ὑπέρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ὑποψηφιότητος τοῦ Luigi Casella οὐδόλως εὐσταθοῦσαν ἐν ὄψει τῆς πολιτικῆς περί τῆς κινητικότητος τοῦ προσωπικοῦ, τήν ὁποία ἐνθαρρύνει ἡ Ἐπιτροπή. Προσέθετε ὅτι, ἄν παρά ταῦτα ὁ προϊστάμενος τῆς YTE παρέμενε πεπεισμένος ὅτι κανένας ἀπό τούς ὑποψηφίους δέν ἦταν κατάλληλος γιά τήν ἐν λόγω θέση, προέτεινε τήν διακοπή τῆς δημοσιεύσεως τῆς θέσεως αὐτῆς καί τήν ἀναδημοσίευσή της στό ἐπίπεδο A 6/A 7, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατή ἡ πρόσληψη ἑνός ἐπιτυχόντος στόν διαγωνισμό γιά εἰδικούς στόν τελωνειακό τομέα. Κατά τήν διεύθυνση προσωπικοῦ ἦταν πράγματι σαφές ὅτι, παρά τίς παρασχεθεῖσες διαβεβαιώσεις, ἡ θέση A 5 πού ἐκκενώθη στό τμῆμα TE/3 μετεφέρθη στήν εἰδική ὑπηρεσία TE/4, μέ μοναδικό σκοπό τή μονιμοποίηση τοῦ Antonio Giannini: σ' ἕνα ὑπηρεσιακό σημείωμα τῆς 8ης Ἀπριλίου 1980, προερχόμενο ἀπό τή γενική διεύθυνση I (ἐξωτερικές σχέσεις), διετυπώνετο καί πάλι τό πρόβλημα ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Giannini ὑπηρετεῖ πρός τό παρόν ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος στήν ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως. Ἡ σύμβαση ἐργασίας του λήγει στίς 30 Ἰουνίου 1981, ὑπάρχει δέ πιθανότης νά μονιμοποιηθεῖ σέ μία θέση A 5 διαθέσιμη στήν YTE. Γιά νά καταστεῖ αὐτό δυνατό, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀπορριφθοῦν οἱ ἄλλες αἰτήσεις ὑποψηφιότητος γιά τή θέση αὐτή κατά τήν πρώτη αὐτή φάση τῆς διαδικασίας ...»

3. Κατόπιν ἀλληλογραφίας πού ἀντηλλάγη μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Davignon καί Tugendhat, ἀπό τούς ὁποίους ὁ μέν πρῶτος ἔλαβε εὐνοϊκή θέση, ὁ δέ δεύτερος ἀντετάχθη στήν πρόσληψη τοῦ Giannini ὡς μονίμου ὑπαλλήλου στήν κενή θέση COM/663/79, καί ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπή, στήν συνεδρίασή της 14ης Μαΐου 1980, διαπιστώ-

νοντας ὅτι οἱ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι στόν τομέα τῆς χαλυβουργίας καί τῆς ὑφαντουργίας εἶχαν προσληφθεῖ ὡς ἔκτακτοι, ἀπεφάσισε νά μή ἐπιφέρει καμμία μεταβολή στήν κατάσταση αὐτή, ἐπηκολούθησαν διάφορες ἀκόμη ἐπεμβάσεις, ἰδίως ἀπό τό γραφεῖο τοῦ Davignon, ὑπέρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Giannini ὡς μονίμου ὑπαλλήλου στήν κενή θέση COM/ 663/79.

Τέλος, ἡ ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως, μέ ἐπιστολή τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1980, ἐπληροφόρησε τή γενική διεύθυνση προσωπικοῦ καί διοικήσεως ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79, ἀπέσυρε τήν αἴτηση περί πληρώσεως τῆς ἐν λόγω θέσεως μέ ἐξωτερική πρόσληψη καί ὅτι, συνεπῶς, ὁ καταλληλότερος ἀπό τούς ἐσωτερικούς ὑποψηφίους ἦταν ὁ Luigi Casella, ὁ ὁποῖος διέθετε πολυετῆ ἐπαγγελματική πείρα στό δασμολογικό τομέα. Κατά συνέπεια, ἐζητήθη ἀπό τήν γενική διεύθυνση IX νά κινήσει τή διαδικασία διορισμοῦ κατά τήν ἔννοια αὐτή. Αὐτές ἦταν οἱ περιστάσεις ὑπό τίς ὁποῖες ὁ Luigi Casella προήχθη ἀπό τήν Ἐπιτροπή, στίς 22 Δεκεμβρίου 1980, στή θέση κυρίου ὑπαλλήλου διοικήσεως μέ βαθμό Α 5 στήν ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως, εἰδική ὑπηρεσία «δασμολογικά προβλήματα στό πλαίσιο συμφωνιῶν».

Ὁ Giannini ἐπληροφορήθη τήν προαγωγή τοῦ Casella στίς ἀρχές Ἰανουαρίου 1981. Στίς 3 Μαρτίου 1981 ἤσκησε διοικητική ἔνσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, μέ τήν ὁποία ἐζήτησε τήν ἀκύρωση τῆς προαγωγῆς τοῦ Luigi Casella στή θέση COM/663/79. Δεδομένου ὅτι ἡ ἔνστασή του ἔμεινε ἀναπάντητη, ἤσκησε, στίς 5 Ὀκτωβρίου 1981, τήν παροῦσα προσφυγή.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο (πρῶτο τμῆμα) ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Ὁ *προσφεύγων* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

— νά ἀκυρώσει τήν προαγωγή τοῦ Casella πού ἐπηκολούθησε τήν ἐσωτερική ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79 καί νά διατάξει τή νομότυπη ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας πληρώσεως τῆς θέσεως τήν ὁποία ἀφορᾶ ἡ ἀνακοίνωση αὐτή·

— νά καταδικάσει τήν καθ' ἧς στά δικαστικά ἔξοδα.

Ἡ *καθ' ἧς* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

— νά ἀπορρίψει τήν προσφυγή ὡς ἀπαράδεκτη καί πάντως ὡς ἀβάσιμη·

— νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων κατά νόμο.

III — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

α) Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ

Ἡ *καθ' ἧς* προβάλλει ὅτι ὁ προσφεύγων δέν ἔχει ἔννομο συμφέρον στή δίκη. Ἡ ΥΤΕ δέν ἐπεδίωκε ἄλλο σκοπό ἀπό τή μονιμοποίηση τοῦ προσφεύγοντος. Ἂν ἡ γενική διεύθυνση προσωπικοῦ καί διοικήσεως «εἶχε κωφεύσει», θά καθίστατο συνυπαιτία σέ κατάχρηση ἐξουσίας (ἀπόφαση τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1976, Giuffrida, 105/75, Recueil σ. 1402). Ἐξ ἄλλου, ὁ προσφεύγων δέν ἔχει ἔννομο συμφέρον, διότι δέν ἦταν καί δέν ἠδύνατο νά εἶναι ὑποψήφιος προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως (ἄρθρο 29, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως).

Ὁ *προσφεύγων* ἀπαντᾶ ὅτι ἡ ἐπιχειρηματολογία αὐτή στηρίζεται ἀποκλειστικά καί μόνο σέ πρόωρη καί ἐσφαλμένη ἐκτίμηση τῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ἐπί τῆς οὐσίας. Ὁ προσφεύγων ἔχει ἔννομο συμφέρον στή δίκη, καθ' ὅ μέτρο ἡ προαγωγή τοῦ Casella

ὑπῆρξε ἡ ἔκθαση μιᾶς διαδικασίας, ἡ ὁποία, γιά τούς λόγους τῶν ὁποίων γίνεται ἐπίκληση στούς ἰσχυρισμούς του ἐπί τῆς οὐσίας, δέν ἦταν νόμιμη.

β) Ἐπί τῆς οὐσίας

Ὁ *προσφεύγων* προβάλλει ὅτι κανένας ὑποψήφιος δέν ἀνταπεκρίνετο στίς εἰδικές προϋποθέσεις πού ἐτάσσοντο γιά τή θέση σύμφωνα μέ τήν ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79. Ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή ἔπρεπε νά κινήσει τή δεύτερη φάση τῆς διαδικασίας προσλήψεως, πού ὁρίζεται ἀπό τό ἄρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχεῖο 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, δηλαδή νά ἐξετάσει τίς δυνατότητες διεξαγωγῆς ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ. Ἡ διαδικασία αὐτή ἐπεβάλλετο ἀκόμη περισσότερο ἀφοῦ ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή δέν ἠδύνατο νά ἀγνοήσει τό γεγονός ὅτι ὁ προσφεύγων διέθετε τά κατάλληλα προσόντα καί τήν ἀπαιτουμένη πείρα γιά νά καταλάβει τήν πρός πλήρωση θέση καί ὅτι, κατά συνέπεια, πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἦταν ἐνδεδειγμένο νά προκηρυχθεῖ ἐσωτερικός διαγωνισμός, γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ συμμετοχή τοῦ προσφεύγοντος σ' αὐτόν. Πράγματι, ἡ ἔννοια τῶν «ἐσωτερικῶν διαγωνισμῶν στό ὄργανο», πού περιέχεται στό ἄρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχεῖο 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἔχει ἑρμηνευθεῖ εὐρέως ἀπό τό Δικαστήριο κατά τρόπο ὥστε νά περιλάβει ὅλα τά πρόσωπα πού ὑπηρετοῦν στό ὄργανο ὑπό οἱαδήποτε ἰδιότητα (Rauch, 16/64, Recueil 1965, σ. 190).

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπή ὑπέπεσε σέ πλάνη περί τά πράγματα καί περί τό δίκαιο. Πράγματι, δέν ἐπρόκειτο περί μετατροπῆς μιᾶς θέσεως ἐκτάκτου ὑπαλλήλου σέ μόνιμη θέση, ἀλλά παροχῆς στόν προσφεύγοντα τῆς δυνατότητος νά ὑποβάλει αἴτηση ὑποψηφιότητος γιά κενή θέση.

Ὁ προσφεύγων ἀναφέρει ὅτι ἡ πρόσληψή του ὡς ἐμπειρογνώμονος κράτους μέλους τό Φεβρουάριο τοῦ 1976 ἔγινε, πρίν ληφθοῦν τά μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς κρίσεως στόν ὑφαντουργικό τομέα, μέ τήν προοπτική ἐντάξεώς του στήν Ἐπιτροπή σέ μόνιμη θέση. Σχετικές διαβεβαιώσεις εἶχαν δοθεῖ στίς ἰταλικές ἀρχές καί ὑπῆρξαν ἀποφασιστικές κατά τή λήψη τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀρχῶν αὐτῶν νά ἀποσπάσουν τόν Giannini στίς Βρυξέλλες.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ προσφεύγων ἐγνώριζε, δεδομένου ὅτι εἶχε προσληφθεῖ ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος, ὅτι δέν ἠδύνατο νά διορισθεῖ ἐν συνεχεία ὡς μόνιμος σ' αὐτή τή θέση ἐκτάκτου ὑπαλλήλου. Τοῦτο δέν ἀπέκλειε ἐν τούτοις τό ἐνδεχόμενο συμμετοχῆς του σέ διαγωνισμό προκειμένου νά προσληφθεῖ σέ μόνιμη θέση, ἀνταποκρινομένη στίς ἱκανότητες καί στήν πείρα του. Καμμία διάταξη τοῦ καθεστῶτος πού ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν μή μονίμων ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων δέν ὁρίζει ὅτι οἱ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι δέν δύνανται νά μετάσχουν σέ ἐσωτερικό διαγωνισμό γιά τήν πρόσληψή τους ὡς μονίμων ὑπαλλήλων.

Ὁ προσφεύγων ὑπογραμμίζει ὅτι οἱ δηλώσεις ὑπέρ τῆς ὑποψηφιότητός του ἐδικαιολογοῦντο ἀπό τήν ποιότητα καί τήν εἰδικότητα τῶν ὑπηρεσιῶν πού παρεῖχε ἐν σχέσει πρός τή φύση καί τήν περιγραφή τῶν καθηκόντων τῆς πρός πλήρωση θέσεως. Οἱ δηλώσεις αὐτές ἦταν ἐντελῶς σύμφωνες πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καί δέν ἀπέβλεπαν οὔτε στήν εὐνόηση τοῦ προσφεύγοντος οὔτε στήν πρόκληση βλάβης στούς λοιπούς ὑποψηφίους. Ἀπό τήν ἄποψη αὐτή, ὁ γενικός διευθυντής τῆς ΥΤΕ κατέβαλλε πάντα φροντίδες γιά τό δίκαιο καταμερισμό τῶν διαθεσίμων θέσεων ἐντός τῆς ὑπηρεσίας του βάσει τῶν προσόντων καί τῶν ἱκανοτήτων καθενός, χωρίς ἐν τούτοις νά παραιτηθεῖ ἀπό τό νά ἐξασφαλίσει ὁριστικά τίς ὑπηρεσίες τοῦ προσφεύγοντος, λόγω ἀκριβῶς τῶν προσόντων του καί τῆς ἐπαγγελματικῆς του πείρας. Δέν ὑπῆρξε, κατά συνέπεια, κανένας «ἐλιγμός» ἐκ μέρους τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ΥΤΕ — ἐνῶ ἡ γενική διεύθυνση IX καί, κατόπιν προτάσεώς της, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή (ΑΔΑ), ἠθέλησαν

προφανῶς νά ἀποφύγουν ἕνα τέτοιο ἐλιγμό, ὑποχρεώνοντας τήν ΥΤΕ νά δεχθεῖ τήν προαγωγή τοῦ Casella. Τό ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι παράλογο, δεδομένου ὅτι ὁ προσφεύγων ἐξακολουθεῖ νά ἀσκεῖ τά πρώην καθήκοντά του παραμένοντας ἔκτακτος ὑπάλληλος καί ἐκτελεῖ στήν πραγματικότητα τά καθήκοντα πού προσιδιάζουν στή θέση πού καταλαμβάνει ὁ Casella, ἐνῶ ὁ τελευταῖος, ἔχοντας προαχθεῖ στήν ἐν λόγω θέση πού ὑπήχθη στήν ΥΤΕ 4, ἀσχολεῖται πάντα καί ἀποκλειστικά μέ τίς δασμολογικές ἀτέλειες, θέμα πού ἀνήκει στήν ἁρμοδιότητα τοῦ τμήματος στό ὁποῖο ἦταν τοποθετημένος προηγουμένως.

Ἀναφερόμενος στήν ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM /663/79, ὁ προσφεύγων προβάλλει ὅτι στόν τομέα τῆς δασμολογικῆς διαχειρίσεως τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργικῶν προϊόντων διαθέτει πείρα 13 ἐτῶν. Ἀντιθέτως, ὁ Casella οὐδέποτε μετέσχε στή διαχείριση τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν. Εἶναι ἄγνωστος στίς γενικές διευθύνσεις πού ἀσχολοῦνται μέ τίς συμφωνίες αὐτές, καθώς καί στούς ἐνδιαφερομένους κύκλους. Ὁ προσφεύγων καταλήγει στό συμπέρασμα ὅτι ἡ προσβαλλομένη προαγωγή δέν ἔγινε πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας (ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως).

Ὁ προσφεύγων φρονεῖ ἐπί πλέον ὅτι, παραλείποντας νά λάβει ὑπ' ὄψη ὅλα τά ἀσκοῦντα ἐπιρροή στοιχεῖα, περιλαμβανομένων καί ἐκείνων πού ἀνάγονται στήν προσωπική κατάσταση τοῦ προσφεύγοντος, ἡ Ἐπιτροπή παρέβη τό καθῆκον της προνοίας ἔναντι τοῦ προσφεύγοντος.

Τέλος, ὁ προσφεύγων προβάλλει ὅτι ἡ καθ' ἧς διέπραξε κατάχρηση ἐξουσίας. Ἡ μόνη αἰτιολογία γιά τή μή προκήρυξη ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ πού θά ἐπέτρεπε στόν προσφεύγοντα νά ὑποβάλει αἴτηση συμμετοχῆς, ὑπῆρξε τό ὅτι ὁ τελευταῖος εἶχε διορισθεῖ ἔκτακτος ὑπάλληλος «στό πλαίσιο τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργικῶν προϊόντων» καί τό ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν ἠθέλησε νά προβεῖ στή μονιμοποίηση τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν. Ἡ αἰτιολογία αὐτή οὔτε βάσιμη εἶναι οὔτε δύναται νά ἀντιταχθεῖ στόν προσφεύγοντα, διότι ἀντίκειται στό καθεστώς πού ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν μή μονίμων ὑπαλλήλων, δεδομένου ὅτι ἀποτελεῖ δυσμενέστερη μεταχείριση τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἐν σχέσει πρός τούς ἄλλους ἐκτάκτους ὑπαλλήλους.

Ἀπό τά ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ ΑΔΑ ἐφρόντισε νά προαχθεῖ ὁ Casella στήν πρός πλήρωση θέση καί νά μή προκηρυχθεῖ ἐσωτερικός διαγωνισμός ὄχι ἐπειδή ἀπέβλεπε στό διορισμό τοῦ καλυτέρου ὑποψηφίου στήν ἐν λόγω θέση, ἀλλά γιά νά ἀποφευχθεῖ ἡ ὑποβολή αἰτήσεως συμμετοχῆς τοῦ προσφεύγοντος.

Ἡ καθ' ἧς προβάλλει ὅτι ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή ὀφείλει νά ἐξετάζει πρῶτα ἄν εἶναι δυνατή ἡ πλήρωση τῆς κενῆς θέσεως διά προαγωγῆς καί ματαθέσεως ἐντός τοῦ ὀργάνου. Ἡ ΑΔΑ ἔχει εὐρεία ἐξουσία ἐκτιμήσεως κατά τή συγκριτική ἀξιολόγηση τῶν ὑποψηφίων. Ἐν προκειμένω, ἡ σύγκριση τῶν προσόντων τοῦ προσφεύγοντος μέ τά προσόντα τοῦ Casella δέν ἦταν ἐπιβεβλημένη, δεδομένου ὅτι τό ζήτημα συνίστατο στό ἄν ἡ ΑΔΑ εὐλόγως ἠδύνατο νά κρίνει ὅτι ὁ Casella διέθετε ἐπαρκῆ προσόντα γιά νά προαχθεῖ στήν ἐν λόγω θέση. Πράγματι, ὁ προσφεύγων δέν ἦταν ὑποψήφιος σ' αὐτό τό στάδιο τῆς διαδικασίας.

Ἡ καθ' ἧς παρατηρεῖ ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ΥΤΕ ἐπέτυχε τή μεταφορά τῆς κενῆς θέσεως COM/663/79 μέ τήν ἐλπίδα, ἄν ὄχι καί τό σκοπό, νά διορίσει στή θέση αὐτή τόν προσφεύγοντα κατόπιν ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ. Ἡ ΑΔΑ καί ἡ γενική διεύθυνση IX ἠρνήθησαν νά μετάσχουν σέ ἕνα τέτοιο ἐλιγμό, ὁ ὁποῖος θά συνιστοῦσε κατάχρηση ἐξουσίας. Μετά τήν ἀποτυχία τοῦ ἐλιγμοῦ

αὐτοῦ, ὁ γενικός διευθυντής-προϊστάμενος τῆς ΥΤΕ, ἀνακαλέσας τό ὑπηρεσιακό σημείωμά του τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1980, προέτεινε μέ τό ὑπηρεσιακό σημείωμά του τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1980, τήν προαγωγή τοῦ Luigi Casella, ὁ ὁποῖος διέθετε πολυετῆ πείρα στό δασμολογικό τομέα. Κρίνοντας, ἐάσει τοῦ ἀτομικοῦ του φακέλου καί τῶν ἐκθέσεων ἐαθμολογίας του, ὅτι ὁ Casella διέθετε τά εἰδικά προσόντα πού προέβλεπε ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως καί προάγοντάς τον, προτάσει τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας, στή θέση τήν ὁποία ἀφοροῦσε ἡ ἀνακοίνωση αὐτή, ἡ ΑΔΑ ἐκινήθη ἐντός τῶν ὁρίων μιᾶς εὐλόγου ἐκτιμήσεως, ἔστω καί ἄν ἡ ἐν λόγω ἀνακοίνωση, ὅταν πρωτοσυνετάγη, ἀπέβλεπε στήν ὑποψηφιότητα τοῦ προσφεύγοντος.

Κατά συνέπεια, ἡ καθ' ἧς δέν ὑπεχρεοῦτο νά κινήσει τή δεύτερη φάση τῆς διαδικασίας πληρώσεως θέσεως πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχεῖο 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τά σφάλματα περί τά πράγματα καί περί τό δίκαιο πού ὑποστηρίζεται ὅτι διέπραξε ἡ Ἐπιτροπή, ἡ καθ' ἧς ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ προσφεύγων δέν ἠδύνατο νά ἀγνοήσει ὅτι εἶχε προσληφθεῖ σέ θέση στήν ὁποία ἡ ἁρμοδία γιά τόν προϋπολογισμό ἀρχή εἶχε προσδώσει ἔκτακτο χαρακτῆρα καί ὅτι δέν ἦταν δυνατός ὁ διορισμός ὑπαλλήλου στή θέση αὐτή ὡς μονίμου. Ἡ καθ' ἧς ἀμφισβητεῖ τόν ἰσχυρισμό τοῦ προσφεύγοντος ὅτι ἡ πρόσληψή του ὡς ἐμπειρογνώμονος κράτους μέλους τό Φεβρουάριο τοῦ 1976 εἶχε γίνει μέ τήν προοπτική διορισμοῦ του σέ μόνιμη θέση. Οὐδεμία σχετική διαβεβαίωση ἐδόθη τότε στίς ἰταλικές ἀρχές. Ἐξ ἄλλου, τέτοιες διαβεβαιώσεις θά ἐστεροῦντο νομικῆς ἀξίας, δεδομένου ὅτι ἡ μονιμοποίηση ἑνός ὑπαλλήλου δύναται νά γίνει μόνον ὑπό τούς τύπους καί τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (ἀπόφαση τῆς 13ης Μαΐου 1970, Fournier, 18/69, Recueil, σ. 225).

Ἀκριβῶς τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἦταν ἐκεῖνο πού δέν ἐπέτρεψε στήν καθ' ἧς νά προβεῖ στήν προκήρυξη ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ «κατασκευασμένου» εἰδικά γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ μονιμοποίηση τοῦ προσφεύγοντος.

Ἡ καθ' ἧς ἀρνεῖται ὅτι παρέβη τό καθῆκον προνοίας. Ὁ ἐπικαλούμενος ἀπό τόν προσφεύγοντα κίνδυνος τερματισμοῦ τῆς ἀπασχολήσεώς του εἶναι συνυφασμένος μέ τόν ἔκτακτο χαρακτῆρα τῆς θέσεως πού κατεῖχε. Κατά τήν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐργασίας του, ὁ προσφεύγων δέν ἦταν δυνατό νά ἀγνοεῖ ὅτι ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος δέν ἐτύγχανε τῆς ἴδιας σταθερότητος ἀπασχολήσεως μέ τούς μονίμους ὑπαλλήλους. Ἡ καθ' ἧς ἐκπλήσσεται μέ τήν αἰτίαση καταχρήσεως ἐξουσίας πού τῆς προσάπτεται. Ἡ προαγωγή τοῦ Casella δέν ἔπασχε καμμία πλημμέλεια. Ἡ ΑΔΑ, ἀφοῦ ἔλαβε ἀπό τήν ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως τή διαβεβαίωση ὅτι ἡ μεταφορά τῆς κενῆς θέσεως ἀνταπεκρίνετο σέ μία πραγματική καί μόνιμη ἀνάγκη τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας ΤΕ/4, ἐνεπιστεύθη τήν ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως καί, προτάσει της, προήγαγε τόν Casella στήν πρόσθετη μόνιμη θέση COM/663/79.

Δέν εὐσταθεῖ ἐπομένως ὁ ἰσχυρισμός ὅτι, προβαίνοντας στήν προαγωγή αὐτή, ἡ καθ' ἧς ἔκανε κακή χρήση τῆς ἐξουσίας διορισμοῦ πού διαθέτει γιά νά ἐξυπηρετήσει ξένο πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας σκοπό, δηλαδή γιά νά ἐμποδίσει τή συμμετοχή τοῦ προσφεύγοντος σέ ἐσωτερικό διαγωνισμό.

Τό γεγονός ὅτι ὁ Casella συνέχισε, μετά τήν προαγωγή του, νά ἀσκεῖ τά ἴδια καθήκοντα, φαίνεται νά διαψεύδει τίς διαβεβαιώσεις, πού ἐδόθησαν καί ἐπανελήφθησαν ἀπό τήν ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως, ὅτι ἦταν ἀναγκαῖο νά προβλεφθεῖ γιά τήν εἰδική ὑπηρεσία TE/4, πλήν τῆς ἐκτάκτου θέσεως πού κατεῖχε ὁ προσφεύγων, καί μία πρόσθετη μόνιμη θέση τῆς σταδιοδρομίας A 5/4, ὁ κάτοχος τῆς ὁποίας θά ἦταν ἐπιφορτισμένος μέ τήν ἐκτέλεση καθηκόντων εἰσηγήσεως, μελέτης καί ἐλέγχου, σχετικῶν μέ τή δασμολογική διαχείριση τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργικῶν προϊόντων, καί φαίνεται νά ἐπιβεβαιώνει τό γεγονός ὅτι μέ τή μεταφορά μιᾶς κενῆς θέσεως ἀπό τό τμῆμα TE/3 στήν εἰδική ὑπηρεσία TE/4, ἡ ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως εἶχε ὡς μόνο σκοπό νά «διευκολύνει» τό διορισμό τοῦ προσφεύγοντος ὡς μονίμου ὑπαλλήλου. Εἶναι ἐπίσης πιθανό ὅτι, μετά τήν προαγωγή τοῦ Casella, ἡ συσσώρευση φόρτου ἐργασίας ἤ ἄλλες περιστάσεις ὑπεχρέωσαν τούς ἁρμοδίους τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως νά τοῦ ζητήσουν νά συνεχίσει νά ἀσκεῖ προσωρινά τά παλαιά του καθήκοντα.

IV — Προφορική διαδικασία

Οἱ διάδικοι ἀγόρευσαν κατά τή συνεδρίαση τῆς 3ης Ἰουνίου 1982.

Ἡ γενική εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις της κατά τή συνεδρίαση τῆς 15ης Ἰουλίου 1982.

Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατετέθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 5 Ὀκτωβρίου 1981, ὁ Antonio Giannini, ἔκτακτος ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων μέ βαθμό A 5, ἤσκησε προσφυγή μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1980, περί προαγωγῆς τοῦ Luigi Casella στήν θέση τήν ὁποία ἀφοροῦσε ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79, καθώς καί τήν ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας γιά τήν πλήρωση τῆς θέσεως αὐτῆς.

2 Ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79 ἀφοροῦσε μία θέση κυρίου ὑπαλλήλου διοικήσεως, τῆς σταδιοδρομίας A 5/4, τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως, στήν εἰδική ὑπηρεσία «δασμολογικά προβλήματα στό πλαίσιο συμφωνιῶν». Μεταξύ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πού ἀνέφερε ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως περιελαμβάνετο καί ἡ πολύ καλή γνώση τῶν συμφωνιῶν περί ὑφαντουργικῶν ἤ κλωστοϋφαντουργικῶν προϊόντων, ἰδίως δέ τῶν κανόνων κατατάξεως τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων στίς διάφορες κατηγορίες, πολύ καλή γνώση τῆς δασμολογικῆς ὀνοματολογίας τῶν προϊόντων αὐτῶν καί μεγάλη πεῖρα σχετική μέ τά καθήκοντα τῆς θέσεως.

3 Προκειμένου νά προβεῖ στήν πλήρωση τῆς ἐν λόγω κενῆς θέσεως, ἡ Ἐπιτροπή ἐξήτασε πρῶτα, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχεῖο α τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἄν ὑπῆρχε δυνατότης προαγωγῆς καί μεταθέσεως ἐντός τοῦ ὀργάνου. Ἀπό τούς τρεῖς μονίμους ὑπαλλήλους πού ἐνεφανίσθησαν ὡς ὑποψήφιοι προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως στήν θέση αὐτή, ἡ Ἐπιτροπή ἐπέλεξε τόν Casella, ὁ ὁποῖος, κατά τήν γνώμη τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας, ἦταν ἄξιος προαγωγῆς τόσο λόγω τῆς ὡρισμότητός του ὅσο καί λόγω τῶν σημαντικῶν του προσόντων καί τῆς ἐπαγγελματικῆς του πείρας γενικότερα.

4 Δεδομένου ὅτι ὁ προσφεύγων ἦταν ἔκτακτος ὑπάλληλος, δέν ἠδύνατο νά εἶναι ὑποψήφιος προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως. Κατά τήν γνώμη του ὅμως, ὅπως ὑπεστήριξε στήν διοικητική του ἔνταση καί στήν προσφυγή του, μόνο αὐτός συνεκέντρωνε πλήρως ὅλες τίς προϋποθέσεις πού ἐτάσσοντο ἀπό τήν ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως, ἐνῶ ὁ Casella — τήν ἀξία τοῦ ὁποίου δέν ἀμφισβητεῖ κατά τά ἄλλα — δέν διέθετε οὔτε τίς πολύ εἰδικές γνώσεις δασμολογικῆς κατατάξεως τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων οὔτε τήν κατάλληλη πείρα στόν τομέα αὐτό.

Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ

5 Στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεως πού κατέθεσε ἡ Ἐπιτροπή ἐκφράζει ἀμφιβολίες ὡς πρός τό παραδεκτό τῆς προσφυγῆς, μέ τήν αἰτιολογία ὅτι ὁ προσφεύγων δέν ἔχει ἔννομο συμφέρον πρός ἄσκηση τῆς προσφυγῆς. Οἱ ἀμφιβολίες αὐτές, τίς ὁποῖες ἡ Ἐπιτροπή φαίνεται ὅτι διετήρησε ἐν μέρει κατά τήν διάρκεια τῆς διαδικασίας, καθιστοῦν ἀναγκαῖες τίς ἀκόλουθες διευκρινίσεις.

6 Τό ἄρθρο 29, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως προβλέπει ὅτι, γιά τήν πλήρωση κενῆς θέσεως, ἡ ἀρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή ὀφείλει νά κινήσει τήν διαδικασία διαγωνισμοῦ βάσει τίτλων ἤ ἐξετάσεων ἤ βάσει τίτλων καί ἐξετάσεων — ἀποκαλουμένου «γενικοῦ» ἤ «ἐξωτερικοῦ» διαγωνισμοῦ —, ἀφοῦ πρῶτα ἐξετάσει, διαδοχικῶς, τίς δυνατότητες προαγωγῆς καί μεταθέσεως ἐντός τοῦ ὀργάνου, τίς δυνατότητες διενεργείας ἐσωτερικῶν διαγωνισμῶν στό ὄργανο καί τίς αἰτήσεις μετατάξεως ὑπαλλήλων ἄλλων ὀργάνων.

7 Ὅπως ἐδέχθη τό Δικαστήριο στήν ἀπόφασή του τῆς 31ης Μαρτίου 1965 (Rauch, 16/64, Recueil σ. 179), στόν ἐσωτερικό ἐντός τοῦ ὀργάνου διαγωνισμό γίνονται δεκτά πρός συμμετοχή ὅλα τά πρόσωπα πού ὑπηρετοῦν στό ὄργανο αὐτό, ὑπό οἱαδήποτε ἰδιότητα, ἐνῶ οἱ δυνατότητες προαγωγῆς, μεταθέσεως καί μετατάξεως προβλέπονται μόνο γιά τούς μονίμους ὑπαλλήλους.

8 Κατά συνέπεια, ὁ προσφεύγων, ὅπως ἐξ ἄλλου ρητῶς παρεδέχθη ἡ Ἐπιτροπή κατά τήν συνεδρίαση, θά ἠδύνατο νά μετάσχει σέ ἐσωτερικό διαγωνισμό σέ περίπτωση ἀκυρώσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Ἑπομένως, ὁ προσφεύγων δικαιολογεῖ ἔννομο συμφέρον πρός ἄσκηση τῆς προσφυγῆς.

Ἐπί τῆς οὐσίας

9 Οἱ λόγοι τούς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ προσφεύγων χωρίζονται σέ δύο ὁμάδες αἰτιάσεων. Ἰσχυρίζεται πρῶτον ὅτι ἡ προαγωγή τοῦ Casella στήν κενή θέση ἔγινε κατά προφανῆ πλάνη περί τά πράγματα καί περί τό δίκαιο, ἀντίκειται δέ στό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, κατά τό ὅτι ὁ προαχθείς δέν ἀνταπεκρίνετο στίς εἰδικές ἀπαιτήσεις πού ἔτασσε ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως. Ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει ἐν συνεχεία ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, προβαίνοντας στήν προαγωγή τοῦ Casella, παρέβλεψε τίς ἰδιάζουσες συνθῆκες ὑπό τίς ὁποῖες εἶχε προσληφθεῖ ὁ προσφεύγων, δεδομένου ὅτι ἡ πρόσληψη αὐτή εἶχε ἀκριβῶς ὡς σκοπό νά θέσει στήν διάθεση τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως ἕνα ὑπάλληλο ἐφοδιασμένο μέ τά ἀπαιτούμενα προσόντα γιά τήν ἐκτέλεση τῶν εἰδικῶν ἐργασιῶν στόν τομέα τῆς δασμολογικῆς κατατάξεως τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων στίς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79.

10 Πρός ὑποστήριξη τῆς πρώτης ὁμάδος αἰτιάσεων, ὁ προσφεύγων προβάλλει ἰδίως ὅτι ἡ ὑπηρεσία τελωνειακῆς ἑνώσεως θά προτιμοῦσε τόν διορισμό του ἀντί τῆς προαγωγῆς τοῦ Casella λόγω τῶν εἰδικῶν προσόντων του, ὅτι ἐν πάση περιπτώσει ἦταν καταλληλότερος ἀπό τόν Casella γιά τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων πού προσιδίαζαν στήν κενή θέση καί ὅτι, ἐπομένως, ἡ Ἐπιτροπή δέν ἠδύνατο νά προαγάγει τόν Casella χωρίς νά παραβιάσει τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

11 Ἡ ἐπιχειρηματολογία αὐτή παραβλέπει ἐν τούτοις τό γεγονός ὅτι, κατά τόν χρόνο λήψεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή δέν εἶχε ὑποχρέωση νά συγκρίνει τά προσόντα καί τίς ἱκανότητες τοῦ Casella καί τοῦ προσφεύγοντος, δεδομένου ὅτι ὁ τελευταῖος δέν ἦταν ὑποψήφιος προαγωγῆς ἤ μεταθέσεως. Ἡ προαγωγή τοῦ Casella στήν κενή θέση πρέπει συνεπῶς νά ἐκτιμηθεῖ αὐτοτελῶς.

12 Ὡς πρός τό θέμα αὐτό, ὁ προσφεύγων περιορίζεται νά ὑποστηρίξει ὅτι ὁ Casella δέν ἦταν ἀρκετά εἰδικευμένος στόν τομέα τῆς δασμολογικῆς κατατάξεως τῶν ὑφαντουργικῶν προϊόντων, ὥστε νά ἀνταποκρίνεται ἀπό ἀπόψεως οὐσιαστικῶν προσόντων στίς ἀπαιτήσεις τῆς κενῆς θέσεως.

13 Ἐν τούτοις, δέν ἀπόκειται στό Δικαστήριο νά κρίνει ποιός εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος βαθμός εἰδικεύσεως γιά τήν κατάληψη μιᾶς θέσεως ὅπως ἡ ἐπίδικη, δεδομένου ὅτι οὔτε τά στοιχεῖα τοῦ φακέλου οὔτε οἱ ἰσχυρισμοί τοῦ προσφεύγοντος ἐπιτρέπουν νά συναχθεῖ τό συμπέρασμα ὅτι κατά τήν ἀξιολόγηση τῶν προσόντων καί τῶν ἱκανοτήτων τοῦ Casella ἡ Ἐπιτροπή ὑπέπεσε σέ προφανῆ πλάνη ἤ διέπραξε κατάχρηση ἐξουσίας.

14 Πρός ὑποστήριξη τῆς δεύτερης ὁμάδος αἰτιάσεων, ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει εἰδικότερα ὅτι, κατά τήν πρόσληψή του ὡς ἐμπειρογνώμονος κράτους μέλους ἀποσπασθέντος ἀπό τό ἰταλικό ὑπουργεῖο οἰκονομικῶν τό 1976, εἶχαν δοθεῖ ὑποσχέσεις περί μονιμοποιήσεώς του. Ἡ ἀνακοίνωση περί πληρώσεως κενῆς θέσεως COM/663/79 ἀπέβλεπε στήν τήρηση τῶν ὑποσχέσεων αὐτῶν, ὅπως συνάγεται τόσο ἀπό τό κείμενο τῆς ἀνακοινώσεως αὐτῆς ὅσο καί ἀπό τίς δηλωθεῖσες προθέσεις τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως.

15 Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἀνέλαβε τήν ὑποχρέωση νά μονιμοποιήσει τόν προσφεύγοντα. Σχετικῶς ἐπικαλεῖται ἰδίως τήν ἐπιστολή τοῦ διευθυντοῦ προσωπικοῦ, τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1978, ἡ ὁποία συνόδευε τήν σύμβαση ἐργασίας τοῦ προσφεύγοντος ὡς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου καί σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ θέση στήν ὁποία ἐτοποθετεῖτο ὁ προσφεύγων ἦταν ἔκτακτη θέση, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου δέν ἠδύνατο νά ὁδηγήσει στήν μονιμοποίησή του.

16 Μολονότι ἡ ἐπιστολή αὐτή περιέχει ἕνα σφάλμα, κατά τό ὅτι ἀναφέρεται στούς γενικούς διαγωνισμούς ὡς τήν μόνη ὁδό διά τῆς ὁποίας ἦταν δυνατή ἡ μονιμοποίηση τοῦ προσφεύγοντος, χωρίς νά ἀναφέρει τούς ἐσωτερικούς διαγωνισμούς, ἐπιβεβαιώνει ὅμως τήν ἄποψη τῆς Ἐπιτροπῆς, κατά τήν ὁποία δέν ἐδόθη στόν προσφεύγοντα καμμία ὑπόσχεση μονιμοποιήσεως.

17 Εἶναι ἀληθές ὅτι ὑπηρεσιακά σημειώματα ἐντός τῆς ὑπηρεσίας τελωνειακῆς ἑνώσεως, τά ὁποῖα περιέχονται στόν φάκελο, περιέχουν νύξεις περί «προθέσεως» τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς νά μονιμοποιήσει τόν προσφεύγοντα καί περί «κατανοήσεως» τῶν ἰταλικῶν τελωνειακῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπό τίς ὁποῖες προέρχεται ὁ προσφεύγων, ὅσον ἀφορᾶ τήν πρόθεση αὐτή. Πρέπει, ἐν τούτοις, νά παρατηρηθεῖ ὅτι ἀκόμη καί ἄν ὑπῆρξε σχετική συμφωνία μεταξύ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς ἰταλικῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, ἡ συμφωνία αὐτή δέν θά ἠδύνατο νά ἔχει ὡς συνέπεια νά τεθεῖ ὁ προσφεύγων, ὁ ὁποῖος εἶχε δεόντως προειδοποιηθεῖ γιά τόν ἔκτακτο χαρακτήρα τῆς ἀπασχολήσεώς του, σέ ἰδιαίτερη θέση ὡς πρός τήν ἐπίδικη διαδικασία προσλήψεως.

18 Κατά συνέπεια, δέν ἀπεδείχθη ἡ πλημμέλεια τῆς διαδικασίας πληρώσεως τῆς ἐπιδίκου κενῆς θέσεως, ἡ δέ προσφυγή πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

19 Κατά τό ἄρθρο 69, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα. Σύμφωνα ὅμως μέ τό ἄρθρο 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγῶν ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων, τά ὄργανα φέρουν τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τά δικαστικά του ἔξοδα.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 28 Ὀκτωβρίου 1982.

Κατ' ἐντολή τοῦ γραμματέως

H. A. Rühl

Κύριος ὑπάλληλος διοικήσεως

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

A. O'Keeffe